

да сж тамъ долу при тоя смѣхъ, при тия пѣсни! Но неможеха да оставятъ сами въ полето овцетѣ на господаритѣ си и трѣбваше да чакатъ да превали нощъта, да спратъ въ кошаритѣ сититѣ овце и тогава чакъ да слѣзатъ.

Както скърбѣха овчаритѣ, по едно време огньоветѣ въ градчето побледнѣха, а надъ земята раз-

виделъ, сякашъ зора се сипваше. И когато дигнаха очи, видѣха на небето едра бѣла звезда, която трептѣше съ крилца като гълъбъ и грѣеше като царица срѣдъ другитѣ ситни звездици.

Докаато се чудѣха и маеха овчаритѣ, силна гжста свѣтлина изведнажъ ги ослѣпи. Тѣ се изплашиха и налѣгаха по очитѣ си. Между тѣхъ бѣше застаналъ единъ ангелъ, съ лице чисто като самата свѣтлина и съ бѣли като снѣгъ дрехи.